

Volgens David

David Kempers en David Roos zijn 14 en spelen hun eerste theaterrol: de zonen van Medea in de gelijknamige tragedie over overspel die eindigt in zwarte as. Hoe is dat, zo'n zwaar stuk voor zulke jonkies?

Door **Hein Janssen** Foto's **Linda Stulic**

Vier meisjes staan een beetje giechelig om hem heen. Eentje is een beetje bedrukt. 'O, het was zo heftig allemaal, ik moet er nog even van bijkomen', zegt ze. De jongen die alle aandacht krijgt is David Roos, leerling aan het Vossius Gymnasium in Amsterdam. De meisjes zitten op dezelfde school, maar in een klas lager. Ze zijn, gek genoeg, een kop groter dan David.

Vanavond keken ze naar de voorstelling *Medea* van Toneelgroep Amsterdam, waarin David Roos samen met leeftijdsgenoot David Kempers een belangrijke rol speelt. Zij zijn de zonen van Medea, de moeder die haar kinderen aan het eind van de voorstelling vermoordt en daarna zichzelf samen met hen en haar huis in brand steekt.

Een modern gezinsdrama, gebaseerd op de Griekse tragedie van Euripides, voor het eerst opgevoerd in 431 v. Chr., nu door de Australische regisseur Simon Stone radicaal bewerkt. Medea heet in zijn versie Anna, een tamelijk psychotische vrouw - zenuwslopend goed gespeeld door Marieke Heebink - die haar overspelige man probeert te vergifigen, in een

kliniek wordt opgenomen, terugkeert in de maatschappij en vervolgens volledig ontspoord.

Medea was de eerste gastregie van Simon Stone in Amsterdam en ging in december in première. De zonen worden gespeeld door zes jongens die elkaar in steeds dezelfde koppels afwisselen. In de originele *Medea* hebben de kinderen geen tekst; ze worden alleen maar gedood. In de bewerking van Stone is hun aandeel aanzienlijk groter: lol maken, ruziën, spelen met camera's, elkaar uitdagen en hun ouders tergen.

In de slotscène liggen Gijs en Edgar, zoals ze hier heten, samen met hun moeder geblakerd in de zwarte as.

Het duurt even voordat de twee Davids zich na afloop hebben schoongeboend om in het theatercafé de complimenten van vrienden, familie en klasgenoten in ontvangst te nemen.

David Roos (14) zit in klas vier van het Vossius, zijn toneelbroer en medespeler David Kempers (14) zit in klas twee van middelbare school het 4e Gymnasium, ook in Amsterdam. Via Facebook en dankzij tips van docenten wisten ze dat Toneelgroep Amsterdam jongens zocht voor deze productie. Ze gaven zich op, deden in twee rondes auditie en werden uitgekozen, samen met vier andere jongens.

Waarom theater? Doen jullie op school ook aan toneel?

David Kempers (D.K.): 'Ik krijg dramasles op school.'

David Roos (D.R.): 'Ik heb geen drama in mijn vakkenpakket, maar er wordt na school wel gewerkt aan een productie en daar kun je je voor aanmelden. Ik heb vorig jaar meegedaan aan *Snorro*. Dat was gebaseerd op Zorro, maar dan de grappige, kindelijke versie ervan, zeg maar. Ik speelde de premiejager.'

In Medea spelen jullie Edgar en Gijs, de twee zonen van Medea. Echte puberjongens. Is er verschil tussen die twee?

D.K.: 'Ik ben Edgar, de oudere jongen die iets brutaler is tegen zijn ouders. Dat ik hem speel, komt denk ik ook doordat ik langer ben dan David.'

D.R.: 'Ik speel dus Gijs, die aardig is tegen iedereen en niemand wil kwetsen. Om zich heen ziet hij allemaal mensen die ruzie maken, maar zelf vindt hij iedereen lief. Hij snapt alles nog niet zo goed.'

Jullie regisseur Simon Stone is op dit moment helemaal hot, elke theatergroep wil hem hebben. Is het fijn om met hem te werken?

D.K.: 'Hij lacht altijd superhard en uitbundig.'

D.R.: 'Vooral om zijn eigen grappen.'

Waarom denken jullie dat hij zo goed is als regisseur?

D.R.: 'Dat zou ik niet weten. Ik kan hem alleen maar vergelijken met de regisseurs van ons schooltoneel, mevrouw Swagerman en mevrouw Barendse.'

Hebben jullie veel geleerd van Stone of de andere acteurs?

D.R.: 'Van de acteurs heb ik geleerd hoe veelzijdig een tekst is. Je kan één zin op heel veel manieren opvatten en uitspreken. Toen ik voor het eerst het script las, had ik bij veel dingen nog geen idee hoe die zouden klinken. Maar toen de acteurs het zeiden, had ik direct het gevoel van: o, zo is

Medea versus Anna

In het oorspronkelijke toneelstuk van Euripides, voor het eerst opgevoerd in 431 v Chr., vlucht de oosterse prinses Medea samen met haar held Jason naar Griekenland. Daar ontspint zich een harde strijd om de troon.

Medea en Jason trouwen en krijgen twee zonen. Als Jason haar later verstoot om te trouwen, die tekst dus bedoeld. Ik weet nu dat je bij elke zin moet bedenken: wat is hier de bedoeling van en hoe moet ik dat overbrengen. Ook heb ik van Simon geleerd hoe belangrijk kleine dingen als een looplijn of een opkomst kunnen zijn. Bij sommige scènes wisselde het tijdens de repetities voortdurend of iemand van rechts of links opkwam. Het was heel leuk om te zien dat al die kleine aanwijzingen van Simon de voorstelling mooier maken.'

D.K.: 'Van Simon heb ik geleerd om altijd opengedraaid te staan, naar het publiek toe. Ook leerde ik dat ik duidelijk en niet te snel moet spreken. Door goed naar de andere acteurs te kijken weet ik nu hoe dat moet, emoties overbrengen.'

Wisten jullie vooraf waar het oorspronkelijke Medea-verhaal over gaat?

D.K.: 'Ik wist dat het over een moeder gaat die haar eigen zonen dood maakt. Nee, op school hebben wij *Medea* nog niet behandeld, dat komt later.'

D.R.: 'Simon Stone heeft de tekst helemaal zelf geschreven, tijdens de repetities. Hij heeft heel goed naar de acteurs gekeken en veel met hen gepraat, ook over hun privéleven en zo.' wen met een vrouw uit een hogere kring, neemt zij wraak en vermoordt ze haar kinderen. In de versie van Simon Stone is Medea Anna geworden, een moderne vrouw met een carrière, en een overspelige echtgenoot. Het stuk loopt uit op dezelfde tragedie: aan het

eind zijn haar beide zonen dood.
Deze moderne versie van Medea is een heftig stuk. Jullie zijn 14; voor jullie is het leven nog mooi en goed, toch?

D.R.: 'Wij zijn oud genoeg om te beseffen dat niet alles mooi is. Maar inderdaad: kindermoord staat niet echt dicht bij ons dagelijks leven. In de voorstelling wordt wel toegankelijk gemaakt hoe zoiets kan gebeuren, maar dat komt ook door hoe goed Marieke Heebink haar rol speelt.'

D.K.: 'Ik snap wel dat je, als je man een ander heeft, echt boos kan worden. Maar het lijkt me niet zo'n goed plan om hem dan ook maar meteen te vergiftigen en vervolgens je kinderen te vermoorden. Trouwens: toen we repeteerden, stak een vader bij ons in de straat zijn zoon dood. Toen kwam dit stuk ineens erg dichtbij.'

In deze Medea gaat het ook veel over seks: waarom neuk je wel met haar en niet met mij, is de vraag die wordt gesteld. Was dat lastig voor jullie?

D.K.: 'In het openbare leven word je best vaak met seks geconfronteerd.'

D.R.: 'Als je de tv aanzet, zie je aan de lopende band seks. Ik denk dat er in dat opzicht wel wat veranderd is, sinds jouw jeugd.'

Toen ik 14 was en de tv aanzette, zag ik Swiebertje en Pipo de Clown. Die hadden geen seks.

D.R.: 'Gelukkig niet.'

Beide gymnasiasten nemen hun taak serieus, toneelspelen in zo'n zwaar stuk. De repetities namen anderhalve maand in beslag, maar de jongens hoefden maar twee keer per week te komen, omdat ze niet in alle scènes zitten en uiteraard ook naar school moesten. Bij de eerste try-outs waren ze nog behoorlijk zenuwachtig; spelen voor zo'n grote zaal is niet niks. Maar nu ze een aantal voorstellingen achter de rug hebben, is die spanning zo goed als weg. Na de eerste zin gaat de rest als vanzelf. En als er eens iets fout gaat, weten ze dat intussen goed op te lossen. Zin vergeten? Gewoon doorspelen.

D.K.: 'Dat is het enige wat helpt.'

D.R.: 'Van het publiek merk je weinig en ik vind het niet lastig om voor zoveel mensen te staan. Het is enger om voor tien mensen te spelen dan voor een volle zaal. Het is juist heel leuk om te merken hoe de zaal reageert, en dat varieert enorm per

avond. Soms wordt er veel gelachen en op een andere dag is het publiek weer veel serieuzer.'

Zijn jullie op school nu ineens dé bink?

D.K.: 'Mensen kijken niet tegen mij op omdat ik bij Toneelgroep Amsterdam speel. Voor een 14-jarige zijn andere dingen misschien wel belangrijker. Maar sommigen vinden het wel cool,

D.R.: 'Een paar van mijn leraren zijn komen kijken. Ook mijn lerares filosofie.'

Hebben jullie filosofieles?

D.R.: 'Ja, in de derde hebben we alle belangrijke filosofen behandeld. En nu behandelen we onderwerpen als lichaam en geest en het verschil tussen mens en dier.'

D.K.: 'Wij zijn net begonnen met filosofie, ik heb nog maar één les gehad. Het verschil tussen mens en dier snap ik nog maar net.'

Vorig jaar zomer liep je, David Roos, snuffelstage bij ons op de krant en toen dacht je erover journalist te worden, of misschien theatercriticus.

David R.: 'Dat leek mij toen wel leuk. Over een jaar denk ik er misschien anders over, maar voor nu geldt: liever acteur dan journalist. Want als ik naar de andere acteurs kijk en zie hoe ze leven, lijkt mij dat een mooi leven.'

Na afloop van het interview zijn nog een paar vrienden van David Kempers in het theatercafé. Ook zijn moeder is er, voor de tweede keer: 'O Jezus, dacht ik eerst, moet hij avond aan avond al die ellende meemaken? Maar hij gaat er heel relaxed mee om. Hij weet schijn en werkelijkheid goed te scheiden.'

David Roos heeft intussen zijn rugzak omgebonden. Zijn vrienden zijn naar huis, dus ook hij stapt op de fiets. Het werk voor vanavond zit erop.

Medea door Toneelgroep Amsterdam is vanavond en zaterdag te zien in Stads-schouwburg Utrecht. Daarna tournee t/m 28/3.

'Tijdens de repetitieperiode stak een vader bij ons in de straat zijn zoon dood. Toen kwam Medea ineens erg dichtbij'

David Kempers heeft de rol van Edgar, de brutale en oudere broer.

David Roos speelt de lieve en zachtvaardige jongere broer Gijs.